

## 12.4. 2020; Velikonoční neděle

### Introit

*Má síla, má píseň je Hospodin, to on se stal mým spasením!*

(Žalm 118,14)

### 1. čtení

*19 Máme-li v Kristu naději pouze pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí. 20 Kristus ale byl vzkříšen jakožto první ze všech zesnulých. 21 Jako skrze člověka přišla smrt, tak skrze člověka přišlo zmrtvýchvstání. 22 Jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni ožijí. 23 Každý však ve svém pořadí: Kristus jako první, při jeho příchodu pak ti, kdo jsou Kristovi. 24 Potom přijde konec: až Kristus přemůže veškerou vládu, vrchnost a moc, předá království Bohu a Otci. 25 Musí totiž kralovat, než mu Bůh položí všechny nepřátele k nohám. [3] 26 Poslední nepřítel, jenž bude přemožen, je smrt. 27 Vždyť „všechno položil k jeho nohám“.[4] (Když ovšem říká, že je mu všechno poddáno, je zřejmé, že je to všechno kromě Toho, který mu to poddal.) 28 Až mu tedy bude všechno poddáno, pak se i sám Syn poddá Tomu, který mu všechno poddal, aby Bůh byl všechno ve všem.*

(1. Korintským 15,19-28)

### 2. čtení

*1 Když skončila sobota a svítalo na první den týdne, přišla se Marie Magdaléna a ta druhá Marie podívat na hrob. 2 Vtom nastalo veliké zemětřesení, neboť z nebe sestoupil Hospodiniův anděl. Přišel, odvalil kámen a posadil se na něj. 3 Jeho obličej zářil jako blesk a roucho měl bílé jako sníh. 4 Strážní se strachem z něj roztrásli a zůstali jako mrtví. 5 „Nebojte se,“ řekl anděl ženám. „Vím, že hledáte ukřižovaného Ježíše. 6 Není tu, vstal, jak předpověděl. Pojd'te se podívat, kde ležel. 7 Pospěšte si a řekněte jeho učedníkům, že vstal z mrtvých. Hle, předchází vás do Galileje, tam ho spatříte. To jsem vám měl říci.“ 8 S rozechvěním a s nesmírnou radostí tedy pospíchaly od hrobu a běžely to oznámit jeho učedníkům.*

(Matouš 28,1-8)

Sestry a bratři, v ekumenickém překladu je na začátku textu z Matoušova evangelia dvacáté osmé kapitoly nadpis „Není tu, vstal!“. To je zásadní zpráva, nic jiného nás nemusí zajímat. Ježíš vstal, a tudíž ho není třeba hledat v hrobě, kam byl položen po sejmutí z kříže, na kterém zemřel jako zatracený člověk. Ženy se dozvídají od anděla, že Ježíš tu není, ale vstal. Zemřel, byl pohřben, kámen byl přivalen k hrobu, strážci tam byli postaveni v plné zbroji. Ale nic to nepomohlo, nic naplat, Ježíš už tam není, je na cestě do Galileje.

Není nám dovoleno se oficiálně potkat v kostele. Nemůžeme slavit společně tu radostnou událost. Vzkříšení je radostná skutečnost, která nám dává naději do našich životů, že smrt nemá poslední slovo, i když patří neodmyslitelně k našemu životu, k naší každodenní realitě. Zdá se, že jde přeci jenom o naše zdraví a ozdraví druhých. Zdá se, že když se nepotkáme při bohoslužbě, přispějeme k tomu, že mnoho životů bude zachráněno a zdravotnický systém se nezhroutí. Zakázat, uzavřít, zavalit kamenem, postavit vojáky, to je běžná praxe po tisíciletí. Nic nového pod sluncem. Častokrát je to pro naše dobro. Alespoň to druzí říkají a my si to máme myslet a nemáme možnost si to ověřit, jak by to bylo jinak. Do práce chodit smíme, ale do kostela ne, do obchodu našťestí smíme, ale jinak se potkat ne. Zkušenost je teď taková, že přísná opatření přinášejí své ovoce, rychlost šíření viru se zpomaluje a máme naději, že bude i méně úmrtí. Ale co dál? Co potom? Co za měsíc?

Je Velikonoční neděle a my sedíme doma, ale i my máme slyšet slovo anděla „Nebojte se“. Marie a ta druhá Marie jdou nad ránem k hrobu Krista a náhle se celá země zatřásla. Nahání to strach a hrůzu. Náš svět se také třese, mnozí mocní se snažili šíření viru bagatelizovat, zatajovat, ale lež a zavírání očí nepomohlo. A nakonec zavřeli školy, kostely, hospody a další. Stále můžeme slyšet, jak se svět změní. Jak se změní? Nevím. Nezmění. Nemáme se bát, ta slova patří nám, kteří hledáme Krista. Ta slova nepatří těm vojákům, kteří hlídali u hrobu a roztráslí se strachem, když se země zatřásla. Anděl se neobrací k vojákům se slovy „Nebojte se!“ Vojáci se roztráslí a zůstali jako mrtví, zatímco ukřižovaný Kristus vstal z mrtvých a v hrobu ho nikdo nenajde.

Pokud hledáme Krista, pokud hledáme Boha, který se ujímá těch posledních, nemocných, ztracených a zatracených, není se čeho bát. Dveře kostelů jsou zdánlivě zavřená, roušky nám zakrývají částečně naše obličeje. Důležité je, aby naše srdce nebyli zavřená, abychom se netřáslí k smrti stejně jako vojáci. A roušky nám zakrývají zčásti naše tváře, ale naše srdce ani rouška nezakryje. Vždy vyjde najevo před Bohem, ale i před druhými, jestli jsme plni strachu, sobectví, nebo naopak jsme plni naděje, lásky.

Ženy mají vstoupit do hrobu a samy se přesvědčit, že hrob je prázdný. Ukřižovaného Ježíše tam nenajdou. Kámen byl odvalen před jejich zraky z Boží milosti a Kristus vstal beze svědků z Boží lásky k lidem. A my máme na výběr, čemu budeme věřit, na jakou stranu se vydáme. Ženy mají učedníkům svědčit o vzkříšení. Učedníci se mají dozvědět, že Ježíš je na cestě do Galileje, kde ho spatří na vlastní oči. Vojáci budou taky svědky, dostanou dobře zapláceno od vrchních kněží. Vojáci za úplatu mají šířit zprávu o tom, že tělo Ježíše bylo ukradeno jeho učedníky. Jedna událost a dvě zprávy. Nic nového pro nás v naší době. Kéž se nám v naší době, v našich životech, daří rozpoznávat pravdu, abychom nemuseli žít ve lži a strachu. Uvěřili jsme, že Kristus vstal z mrtvých, a smrt již nemá svoji moc.

Sestry a bratři, přeji Vám požehnanou Velikonoční neděli, plnou naděje a pokoje, který přichází od Boha. A na brzkou shledanou na nedělních bohoslužbách.

Amen

### **3. čtení**

7 Zbavte se starého kvasu, abyste byli novým, nekvašeným těstem. Vždyť Kristus, náš velikonoční Beránek, byl již obětován! 8 Proto slavme Velikonoce bez starého kvasu, bez kvasu špatnosti a ničemnosti, ale s nekvašenými chleby upřímnosti a pravdy.

(1. Korintským 5,7-8)

### **Ohlášky**

Dnešní sbírka je celocírkevní sbírkou, Hlavní dar lásky a je určena pro sbor v Hranicích na Moravě na opravu jejich kostela. Peníze můžete poslat na náš sborový účet 106084388/0300, variabilní symbol 2020.

### **Požehnání**

*A Bůh pokoje, který pro krev stvrzující věčnou smlouvu vyvedl z mrtvých velikého pastýře ovcí, našeho Pána Ježíše, 21 nechť vás posílí ve všem dobrém, abyste plnili jeho vůli; on v nás působí to, co se mu líbí, skrze Ježíše Krista. Jemu buď sláva na věky věků! Amen.*

(Židům 13,20-21)